

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. D. Chrysostomi, & Isidori, eius imitatoris, de eadem re verba.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

innumerabiles in nobis sint fera. Credis igitur te ferarum esse dominum, ac principem, si illis, quae foris sunt, imperes, eas autem quae intus versantur non domes, ac regas? Quorsum tibi ratio, qua leones vincis, eorumque fremitum non reformidas, cum ipse dentibus frendas, ut Leo, & praeracundia vocem confusam, & perturbatum clamorem emittas? Quid enim grauius aut acerbius est, quam cum iracundia furor totus erumpere nititur, nec intus villo modo contineri potest? cum ab aliqua perturbatione victus est homo, non iam ipse imperat, sed in eius animo perturbatione dominatur. Quamobrem cum ita creatus sis, ut bestiis imperes, & serpentibus, & volatilibus, perturbationibus impera. Ne permittas cogitationem tuam sublimem vagari. Ne finas animum tuum leuitate instabilem ferri. Datum est tibi ut auibus praes: absurdum erit si visco volantes illas ita capias, ut ipse leuis sis, efferarisque superbia. Ne sublimes spiritus tollas, ne intumescas, ne tibi nimum placeas, aut plus de te sentias, quam patiatur humana conditio. Ne laudibus inflatus extollaris, ne te ipse iactites, aut magnum aliquid esse putes. Alioquin eris volucrum similis, qua natura leues & instabiles huc illuc feruntur, & volitant. Tuum igitur animum moderare, ei que impera, si vis rebus omnibus imperare. Hac ratione nobis in animantia attributum imperium nos monet ac disponit, ut ipsi nobis imperemus.

v.
S. Chrysostr.
hom. 4. in
Math.

Consonat D. Nysseno D. Chrysostr. his verbis, dum fidelem non ex fidei legibus viuentem ita castigat: Quid verò fidelem dico? Nec enim es homo, si manifestè possum videre. Cum namque tanquam asinus recalcitres; lasciuas autem ut taurus; tanquam equus verò post mulieres hinnias; ventri tanquam vrsu indulgeas; & ut mulus carnem impingues; & malum memoria teneas, velut camelus; porro rapias quidem ut lupus; ac ut serpens irascaris; ferias ut scorpius; sis subdolanus ut vulpes; nequitia verò tanquam aspis & vipera venenum serues; ac sicut ille malignus demon fratres impugnes: quomodo te cum hominibus connumerare valeam,

Idem hom. 1.
in Ioan.

talis in te natura signa cum non intuear? Hæc ille, qui alibi addit, brutum quodlibet vnicam bestiam esse; qui verò à virtute deflectit, in tot bestias, quot peccata admittit, transformari.

Isidor. Pelu.
not. lib. 2.
ep. 135.

Imitatur idem magnus Chrysostr. æmulator, ac aliquando auditor, Isidorus Pelusiota his verbis: Si rem accurate atque exacte

exactly perpendere velimus, non iumentis duntaxat: sed etiam truculentis feris comparari posse videtur, immo etiam eas superat, qui turpium affectionum ac libidinum amator est. Quodq; mirum, atque ab hominum opinione alienum est, quodq; fera uni tantum vitio seruit: at qui hominis speciem habet, omnibus vitijs in unum congestis & cumulatis, ultra eorum temeritatem & amentiam progreditur. Ac ne me hyperbolice loqui putes, res ipsa incorrupta mente perpendamus. Cum enim quisquam ut taurus subsultat; ut asinus calcitrat; ut salacissimus equus in feminas hinnit; ut ursus voracitati studet; ut mulus corpus saginat, ut camelus iniuriarum memoriam retinet; ut leo irascitur; ut lupus rapit; ut scorpium ferit; ut serpens subdolis est; improbitatis venenum ut vipera conseruat; opes denique, vel, ut rectus loquar, peccata cumulat, ut scarabeus scarabeas, quoniam pacto quisquam hunc belluino animo preditum inter homines recensere poterit, cum mitis ac placida nature lineamenta in eo minime perspiciat, verum Scylla cuiusdam, & Chimera atque Hydra (iuxta externas fabulas) foetorem cernat.

Affonat & Clemens Alexandrinus his verbis. *Quin etiam, quod supremum est omnium, ipsam Philosophiam definiunt, studium recta rationis, adeo ut sit necessario delictum, quidquid sit propter errorem rationis, & merito Græce vocetur ἀναστροφή, hoc est, erratum, quod etiam peccatum significat. Iam enim, quando primus homo peccauit, & Deo non obedyt: Et iumentis, inquit, assimilatus est homo, qui præter rationem aberrasset, merito rationis expertus existimatus comparatur iumentis. Hinc etiam dicit Sapia: Equus ad coitum, libidinosus, & adulter irrationali iumento assimilatus. Et ideo subiungit: Quocumq; super eo sedente hinnit. Non amplius, inquit, homo loquitur. Non est enim amplius particeps rationis, qui peccat præter rationem: est autem expertus rationis bellua, dedita cupiditatibus, cui omnes voluptates insident. Ita ex hominibus equos facit luxuria; quos, eodē teste Alexandrino Clemente, & luxus in bestias mutat, luxus, inquam, ille, qui in escis & esculentis quæritur. Ita enim disputat. Victus, qui sufficientiam excedit ac obruit, homini multum officit; animam cerse segnem & inertem reddit, corpus vero valetudinariū, & quod*

VI,
Clem. Alex.
lib. 1. Pæda-
gogi, c. 13.

Idem Alex.
Clemens. l. 2.
Pædogogi.
cap. 1.